

Så der er altså et problem med informationerne, og jeg tror, man skal lægge sig meget i selen for at få de informationer frem, sådan at vi – bestemt ikke først om 10 år, men forhåbentlig før – kan få en ny idrætspolitisk debat, så vi mere præcist kan vurdere, om de penge, der bliver givet ud, rent faktisk opfylder de formål, som vi mener at det er vigtigt at få opfyldt.

Og med hensyn til den dagsordensdiskussion, der her på det sidste har udviklet sig, vil jeg sige til hr. Peder Sass:

Det er muligt, at der har været tale om en langvarig proces, og det er også muligt, at der i løbet af diskussionen har foreligget andre udkast, som har været mere fyldige, men man må i hvert fald konstatere, at det har været en langvarig proces frem mod ingenting, eller rettere sagt: frem mod noget, som dækker over to forskellige synspunkter, for uanset at hr. Helge Sander ikke vil gå på talerstolen én gang mere for at understrege det, han sagde, er kendsgerningen jo, at i det forhandlingsmandat over for idrætsorganisationerne, som man ønsker at give regeringen, er der forskellige udgangspunkter, og at man så dækker over det eller fejer det ind under gulvtæppet ved hjælp af en intetsigende dagsorden, og det synes jeg er dumt.

Det er dumt for demokratiet, at vi ikke får en åben diskussion og nogle markeringer og afstemninger, men at man i stedet udfolder sådan en »bag tæppet«-aktivitet, for det er hverken noget, der skaber klarhed og forståelse herinde, eller noget, der giver befolkningen forståelse af, hvilke synspunkter der er.

Til sidst vil jeg bare sige en enkelt ting, og det er især til den radikale ordfører, men jeg er sikker på, at det også er til ordførerne for alle de andre partier, som står bag det dagsordensforslag, der er fremsat:

Hvis det væsentlige i dagsordenen er at tage regeringens redegørelse til efterretning, hvad skal vi så egentlig med den forespørgselsdebat, vi har nu? Så var det jo nok at have redegørelsesdebatten, for så var regeringens redegørelse dermed taget til efterretning.

Vi må altså konstatere, at denne forespørgselsdebat har været totalt spild af tid.

Peter Duetoft (CD):

Jeg skal såmænd bare henvise til det, jeg sagde under redegørelsesdebatten, og så sige, at vi selvfølgelig støtter den dagsorden, som vi selv er medforlagsstillere til.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Når hr. Søren Søndergaard spørger, hvad vi egentlig skal med denne debat, så vil jeg sige, at vi selvfølgelig, således som det står i dagsordenen, skal tage vor tids udfordringer op, og de er altså siden 1988 at sørge for, at de lokale ledere kan bruge meget mere tid på det egentlige arbejde i foreningerne og ikke skal bruge deres tid på at skaffe penge til foreningernes arbejde – desværre mange gange gennem ølsalg til den ungdom, som de skal tage sig af – ved, at der kommer penge længere ud i systemet og ikke alene til konsulentbistand, og det vil sige, at af de mange flere penge, der er udloddet af lotto-midlerne siden 1988, skal der nu kontanter helt ud til de enkelte foreninger til gavn for de børn og unge, der er derude.

Ole Donner (DF):

Som ordfører for Dansk Folkeparti skal jeg alene forholde mig til de fremsatte dagsordensforslag.

Med hensyn til det dagsordensforslag, der er fremsat af SF og Enhedslisten, kan jeg meddele, at det forslag kan vi ikke støtte, for det bliver jo ren socialpolitik, hvis man både skal til at tage sig af integration og af alle de andre ting, som vi drøftede så meget under debatten om den idrætspolitiske redegørelse. Så det dagsordensforslag kan vi altså ikke støtte.

Og dagsordensforslaget fra Fremskridtspartiet kan vi heller ikke støtte, alene af den grund, at det er en præcis opfordring til regeringen med hensyn til, hvad der skal støttes og ikke støttes, for vi mener, at også f.eks. tankesport såsom bridge og skak, som i dag får penge, også fortsat bør have det.

I øvrigt mener vi, at det, der er kommet ud af denne debat, jo blandt andet er, at der skal være en bedre dialog med idræts- og sportsorganisationerne, og at de som følge deraf selvfølgelig må være med til at stille forslag om, hvad pengene skal gå til.

Men jeg kunne i øvrigt godt tænke mig at spørge kulturministeren, hvem der har ophavsretten til SF's og Enhedslistens dagsorden? For jeg forstår det på den måde, at manovre i Kulturministeriet startede med en første dagsorden på godt et par sider, som så af Socialdemokratiet blev skåret ned til halvanden sides penge, og at det så senere er blevet skåret ned til det, som nogle har kaldt en indholdsløs dagsorden.

Så jeg kunne godt tænke mig at vide, om det er ministeren, der har ophavsretten til SF's og Enhedslistens dagsorden.